

skulde kunne afbetale og forrente Gjælden til Sorø Akademi, men at der desuden skulde blive tilbage, om ikke noget betydeligt Beløb, saa dog et saadant, hvorved Reservecapitalen kunde sættes istand til at fyldestgjøre sit Formaal; i saa Henseende ere Forventningerne altsaa ikke slaaede til. Ligeoverfor denne Tingenes Tilstand staaer den Kjendsgjerning, at der er et stort Byggearbejde tilbage, og at det ikke kan være Rigsdagens Villie, at Theaterbygningen skal vedblive at staae, som den nu staaer, men paa et saadant Byggeforetagende kan Theatret ikke gaae ind, saalænge dets økonomiske Tilstand er en saadan, som den nu er. Forslaget gaaer altsaa ud paa, at Sorø Akademis Overskud, forsaavidt det selv har noget saadant, skal anvendes til dermed at forringe Theatrets Gjæld til Sorø Akademi, for at Theatret kan sættes istand til at samle Midlerne til at udføre dette Byggearbejde, der ikke behøver udtrykkelig at omtales, fordi dets Nødvendighed er indlysende for Enhver, der spadserer over Kongens Nytorv — og man maa jo dog antage, at de Fleste ere komne den Vej. Man behøver kun at kaste et løst Blik paa Bygningen for at indsee Nødvendigheden, og det er et af de allerletteste Beviser, man kan have, naar man saaledes blot kan henvise Folk til selv at gaae hen paa Kongens Nytorv og kaste Diet derhen, og Nødvendigheden vil være indlysende. Ministeriet havde altsaa meent gjennem dette Forslag at ville bane sig Vej til at faae dette Byggearbejde udført; det var det Maal, hvortil man vilde stræbe hen, idet det er en Selvfølge, at man forøvrigt vilde anstrænge sig af al Evne for at formindske sine Udgifter og forøge sine Indtægter. Efter den Stemning, der har udtalt sig her i Thinget, maa jeg imidlertid antage, at der ikke vil være Beredvillighed til under denne Form at gaae ind paa dette Forlangende, og jeg imødebejder derfor ogsaa, at dette Forslag ikke vil blive vedtaget af Thinget; men et saadant Afslag anseer jeg for mit Vedkommende som en Dødsforbring til, da at fremkomme med en Begjæring om det Beløb, der vil udfordres for at afhjælpe den Mangel, som er paafaldende for alle dem, der passere Kongens Nytorv.

Formanden: Rigsdagsmanden for Mariub Amt 2den Valgkreds har Ordet.

Krogh: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Rigsdagsmanden for Holbek Amt 2den Valgkreds har Ordet.

Tscherning: De Par Smaapostér, der have været omtalte, ere maaffee neppe værd at berøre, og jeg skal derfor kun endnu tilføje den Bemærkning med Hensyn til Conducteuren, at det, der bliver tilbage til Ministeriets Naadighed for at holde en Tilfynsmand ved disse Bygninger, er mere end tilstrækkeligt til at holde ham hele Aaret igjennem, naar man dertil vælger en Mand i en saadan Stilling, som passer dertil, en Mand, der svarer til, hvad man kalder en god Polerer hos en Muur- eller Tømmermester; mere behøves der ikke, og der er Midler nok til at holde en saadan Mand hele Aaret igjennem. Man maa lægge Mærke til, at han ved Siden af den offentlige Forretning vil, isald han er en dygtig Mand, have Tid nok til for de Omboende at gjøre Tegninger til Byggearbejder osv. og saaledes skaffe sig en heel Deel privat Arbejde; der er saaledes slet ingen Vanskelighed ved at holde Ministeren indenfor den Begrændsning, Udvalget har tænkt sig, og at man nævner 5 Maanedes, ligger ganske simpelt deri, at man under tidligere Forhandlinger er kommen til at gaae ind paa en efter min Mening urimelig Afkod, nemlig 60 Rd. maanedlig for en Mand i denne Stilling.

Jeg begjærede Ordet med Hensyn til Theatret, og den ærede Minister har nu forsaavidt lettet os Sagen meget, idet han selv har indrømmet, at han efter den Stemning, der allerede har givet sig tilkjende under Forhandlingen af tilsvarende Sager, neppe kunde haabe, at Thinget med sit Fleertal vilde gaae ind paa det Forslag, som nu foreligger, og om der ingen anden Grund var tilstede hertil, er der jo den, at det er et Forslag, som kun middelbart berører det, der er det egentlige Formaal for Bevillingen. Saavidt jeg har forstaaet den ærede Minister, er Formaalet for Bevillingen